

dringsforslaget under Nr. 32, nemlig den, at Fordringshaverne, naar der vælges flere Kuratorer, kunne bestemme, at der intet Kreditorudvalg skal nedsættes, idet de Forretninger, som ellers vilde være at udføre af Kreditorudvalget, i saa Tilfælde skulle gaa over til Skifteretten og varetages af denne. En saadan Bestemmelse synes at hænge naturliger sammen med Valget af flere Kuratorer, og den er ogsaa f. Ex. i den norske Konkurslov udtrykkelig hjemlet for de Tilfælde, at flere Kuratorer beskiffes.

Ændringsforslaget under Nr. 37 og ligeledes Ændringsforslaget under Nr. 38 til § 71 indeholde rene Redaktionsændringer. Ændringsforslaget under Nr. 39 til den samme Paragraf gaar ud paa, at ikke blot Kurator, men ogsaa Skifteretten skal være berettiget til at afkræve Skyldneren alle fornødne Oplysninger med Hensyn til Boets Tilstand og Forhold. Det er vistnok forudsat som en Selvfølge i Lovforslaget, at Skifteretten ogsaa maa være berettiget dertil, men Udvalget har fundet det hensigtsmæssigt udtrykkelig at udtale det.

Ændringsforslaget under Nr. 40 til § 72 er begrundet deri, at da Auktionsbetingelserne med Hensyn til de pantsatte Gjenstande fremtidig skulle affattes af Kurator og ikke længere, saaledes som den nu gjældende Ret medfører, af Skifteretten, altsaa skulle affattes af Mænd, der ikke have kjendende eller dømmende Myndighed, saa bør der ogsaa være en Afgang for Vedkommende til at gjøre deres Indsigelser mod disse Konditioner gjældende paa en saadan Maade, at de kunne opnaa Forandringer i dem, i Fald det befindes, at de have Ret i deres Indsigelser. Dette kan kun ske ved at foreskrive, at Konditionerne skulle fremlægges i en Skiftesamling, i hvilken Kreditorerne saa have Afgang til at komme med deres Indvendinger og at æfle Skifterettens Afgjørelse med Hensyn til disse.

Ændringsforslaget under Nr. 41 til § 73, der gaar ud paa, at Parenthesen i Paragrafens 3die Linie skal udgaa, tilsigter ikke i mindste Maade at forandre Meningen. Udvalget har kun været af den Ansættelse, at denne Parenthes ikke behøves for at gjøre Meningen tydeligere, medens derhos nogle Medlemmer af Udvalget endogsaa finde, at den snar-

ere forvirrer. Da hele Udvalget er enigt om, at den i alt Fald ikke behøvedes, saa har det derfor foreslaaet, at den skal gaa ud.

Ændringsforslaget under Nr. 42 til § 75 sigter, tilligemed Forslaget under Nr. 44 til § 76, til at indføre nogle Foranstaltninger, hvorved det bliver muligt at føre en virksommere Kontrol med Kurator, navnlig i Henseende til de Pengemidler, som han sidder inde med, end efter Lovforslagets nuværende Forskrifter. Udvalget har med Hensyn hertil under Nr. 42 foreslaaet, at der i § 75, 1ste Stykke, skal i Slutningen tilføjes: „i hvilket sidste Diemed“ — nemlig for at muliggjøre Afslæggelsen af et nødtagigt Regnskab for hans Forvaltning — „han skal føre en af Skifteretten autoriseret Kassebog, hvori samtlige Boets Indtægter og Udgifter strax indføres.“ — Ændringsforslaget under Nr. 43 til den samme Paragraf indeholder ikke nogen Realitetsforandring, men sigter kun til at udtrykke Lovforslagets Tanke paa en simplere og tydeligere Maade.

Ændringsforslaget under Nr. 44 til § 76 henholder, som alt sagt, til den samme Tanke, som Ændringsforslaget under Nr. 42, idet ogsaa dets Bestemmelser tilsigte at gjøre det muligt at føre et nærmere og nøiere Tilsyn med Kurator, navnlig forsaavidt angaar de Pengemidler, hvormed han sidder inde. Udvalget er enigt med Lovforslaget i den Tanke, at den, der nærmest skal kontrollere Kurator, maa være Kreditorudvalget, for det Første, fordi dette stemmer bedst med Lovforslagets hele Princip, hvorefter Kreditorerne selv have at vaage over deres Liv, og dernæst, fordi Kreditorudvalget ifølge dets hele Stilling bedst vil være i Stand til at følge hele Forretningsgangen og derfor i Grunden ogsaa kun alene vil være i Stand til at afgjøre, hvor stor Kassebeholdning det f. Ex. vil være nødvendigt, at Kurator henstiller med, og deslige. Skifteretten derimod staar det Hele fjernere, og kan derfor ikke udøve en saa virksom Kontrol i saa Henseende som Kreditorudvalget. Udvalget har altsaa været enigt i, at Kreditorudvalget skal øve den egentlige og nærmeste Kontrol. Men det har fundet det nødvendigt paa den ene Side noget bestemtere at betegne, hvad det er,